

Apunts reforç Cinquecento (inclou vídeos i webs)

Sitio: [Cursos IOC - Batxillerat](#)

Imprimido por: Invitado

Curso: Història de l'art (autoformació IOC)

Día: viernes, 11 de febrero de 2022, 19:46

Libro: Apunts reforç Cinquecento (inclou vídeos i webs)

Descripción

Apunts reforç Cinquecento

Tabla de contenidos

1. Context geogràfic i històric

2. Etapes

3. Característiques generals

4. Arquitectura

4.1. Bramante i Miquel Àngel

4.2. Vignola i Palladio

4.3. Arquitectura hispànica

5. Escultura

5.1. Miquel Àngel

5.2. Escultors manieristes

6. Pintura

6.1. Leonardo, Miquel Àngel i Rafael

6.2. La pintura del Cinquecento a Europa

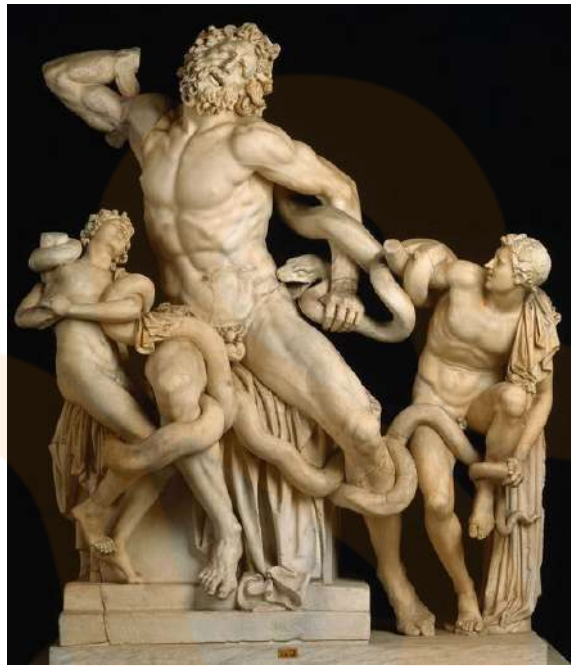
7. Vídeos i webs ampliació Renaixement

1.Context geogràfic i històric

Anomenem Cinquecento al **segon cicle del Renaixement italià**. Aquest període coincideix amb el segle **XVI** en el que **Florència deixa de ser el centre cultural i artístic. A partir d'ara el centre cultural passa a ser Roma.**

- L'any 1494, les tropes del rei de França juntament amb el recolzament de Savonarola (un dominic purità), encapçalen una revolta popular (amb l'ajuda de potències estrangeres com França i Espanya) que té com a resultat l'expulsió de la família Mèdici de Florència.
- En aquesta nova etapa, el **mecenatge** i protecció artística que fins el moment havia estat en mans de famílies aristocràtiques, passa **a mans dels papes** (tals com Juli II o Lleó X). Aquests, van intentar embellir la capital cristiana entenent-la com a centre polític, econòmic i artístic.
- **Romà** però, arrel d'episodis com el "**saco di Roma**" o la **Reforma protestant** de Luter, **va perdent poc a poc la iniciativa** artística en favor d'altres ciutats.
- L'estètica renaixentista doncs, s'expandeix de forma progressiva gràcies entre d'altres coses a l'intercanvi d'idees i de mobilitat dels artistes. La millora del gravat d'impremta o les millores del transport de les obres pintades a l'oli sobre tela va ajudar a l'expansió de l'art ja que els artistes al relacionar-se i viatjar influenciaven i rebien influències de noves tendències artístiques.

Florència deixa de ser el centre cultural i **la capital de l'art passa a ser Roma**: En aquesta etapa, el Renaixement es consolida i s'expandeix per l'Occident. Culturalment segueix l'interès per la cultura clàssica i es descobreix el grup escultòric de Laocoont que influenciarà a artistes com Miquel Àngel.

2.Etapes

Aquest moviment es subdivideix en dues etapes:

- **Classicisme o Alt Renaixement**
- **Manierisme**

Classicisme o Alt Renaixement

- La primera etapa del Cinquecento **abasta del 1490 al 1527** (any del saqueig de Roma per part del Duc d'Alba i que va comportar al fugida dels artistes de Roma.
- El centre artístic és **Roma**.
- Es manté l'interès per l'**antropocentrisme i la cultura clàssica**.
- Tendència a la **grandiositat** i la monumentalitat.
- Tendència a la **simplicitat geomètrica** i estructura.
- Predomini del color i la **perspectiva atmosfèrica**.
- S'entén l'obra d'art com a part de l'exploració científica.
- Tendència a una major representació de la natura.

Manierisme

- Abasta **de 1527 a finals de segle**.
- Trobem **diversos centres de producció**: Venècia, Roma, Florència, Nàpols...
- Els artistes **prenen per base els models dels grans mestres del Cinquecento**.
- Investiguen i **alteren alguns principis bàsics** com les proporcions, el color, pinzellades més soltes, efectes de llum artificiosos i sofisticats...
- Major llibertat i **dinamisme davant dels cànons estètics anteriors**...
- Es caracteritza per la distorsió de les figures, creació d'espais irreal, colors vius i clars...
- Temàtica fantàstica, esotèrica, cortesans...
- El significat del mot manierisme respon a l'expressió pejorativa de "**a la manera**" que utilitzaven els artistes del segle XIX quan es duïen a terme les seves obres a la manera dels grans creadors del Cinquecento. Fou creat per diferenciar l'art que es troba en el període entre el Renaixement i el Barroc.
- L'origen el trobem en les darreres escultures de Miquel Àngel i els seus deixebles.
- El públic al qui anava adreçat l'art manierista majoritàriament era de classe aristocràtica. Fou doncs un art frívol, luxós, sensual...

3. Característiques generals

De forma genèrica es pot afirmar que l'etapa del Cinquecento és la maduració definitiva de l'art Renaixentista que va començar en l'etapa anterior.

Així doncs, els valors que destaquen en la primera etapa es veuen reafirmats en aquest segon període:

- Antropocentrisme
- Recuperació dels valors de l'Antiguitat Clàssica
- Humanisme...

Tot i que aquests valors predominen al llarg del Renaixement fins ben entrat el segle XVI, és amb el Manierisme que es produeix un trencament dels canons anteriors creant un art ampul·lós, refinat i un pèl decadent.

En definitiva, un art per a la cort que després del Concili de Trento, quedà relacionat amb el poder de la Reforma Catòlica.

Giuseppe Arcimboldo: Al·legoria de la primavera (1573), Museo de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, Madrid.

4. Arquitectura Cinquecento

En general l'arquitectura del Cinqueto es desenvolupa de manera diferent segons l'àmbit. Així doncs, en l'àmbit urbà (a part dels plànols de ciutat radiocèntrica i ortogonal), es tendeix a dissenyar ciutats utòpiques enfront els espais oberts que s'organitzen en els espais privats.

Per altre cantó les tipologies arquitectòniques més comunes del renaixement en general van ser les esglésies, palaus, vil·les...Altres edificacions a destacar foren hospitals, teatres, biblioteques...

Arquitectura classicista

- Fase de maduresa en la recuperació d'elements clàssics.
- Arquitectura **monumental** (més que en l'etapa del Quattrocento).
- Arquitectura pura i **sobria** en decoració.
- Simplicitat geomètrica, simetria, sentit unitari...
- Sobta per la planta centralitzada amb cúpula (en els edificis religiosos).
- Els arquitectes del segle XVI escriuen tractats d'arquitectura com els de Il Vignola, Andrea Palladio...amb imatge que completaven les descripcions dels tractats.
- Tot i la sobrietat, destaquen els grotescos, decoracions per les edificacions basades en meitats d' animals i meitat humans així com vegetals.

Vista aèria de la basílica de Sant Pere del Vaticà (1503-1629), Bernini, Plaça de Sant Pere (1656), Vaticà.

El projecte inicial fou encarregat a Bramante però la magnitud de l'obra va exigir la participació diferents arquitectes. Les plantes de les esglésies renaixentistes són bàsicament la basilical (en forma de creu llatina) i la centralitzada (en forma de creu grega). La preponderància de la planta basilical, queda palès en el projecte de Sant Pere que inicialment fou encarregat a Bramante, en forma de creu grega i a finals del segle XVI acabà en forma de creu llatina.

Arquitectura manierista

- A partir dels anys 20, crisi del llenguatge classicista.
- **Rebuig de la norma** en favor de la llibertat subjectiva.
- Es busca la novetat amb l'**allunyament del concepte d'ordre i proporció** tot i l'ús d'elements clàssics. Els palaus i vil·les experimenten més formes noves que els edificis públics i temples.
- **Arquitectura experimental.** Ús capriciós d'elements arquitectònics que **fugen de la funcionalitat**.

Miquel Àngel. Escala d'accé a la Sala de Lectura de la biblioteca Lurenziana (1525). Florència.

L'escala de tres carrers que dona accés a la sala de lectura convergeix en un únic punt és un clar exemple de com l'arquitectura fuig de la monumentalitat (exemple. les columnes de l'escala no tenen cap funció).

Els arquitectes més destacats d'aquestes dues etapes són entre d'altres **Bramante, Miquel Àngel, Vignola, Palladio, Sangallo el Jove...**

4.1.Bramante i Miquel Àngel

Alguns dels grans arquitectes del Cinquecento són:

Bramante (1444-1514):

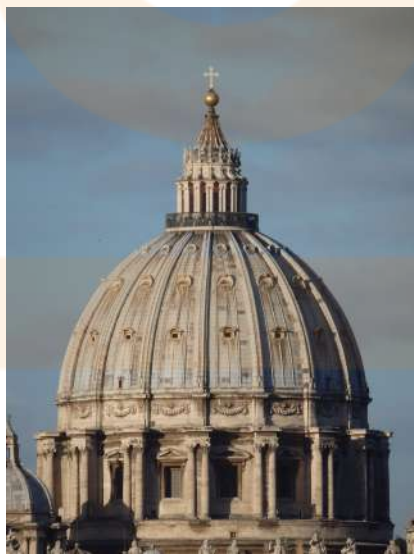
- Tot i iniciar-se en el Quattrocento , és el gran **representant de la sobrietat classicista**.
- Realitza el **projecte inicial de Sant Pere del Vaticà**. Opta per una planta de creu grega que posteriorment va evolucionar amb el treball de diversos arquitectes a planta de creu llatina.
- El seu edifici més destacable és **San Pietro in Montorio** on equilibra monumentalitat i sobrietat alhora.

Bramante. Templet de San Pietro in Montorio (1503), Roma. L'artista combina sobrietat i monumentalitat en un projecte que inicialment havia de comptar amb un claustre circular que no acabà construint-se mai. El petit temple circular encarregat pels Reis Catòlics, s'ubica on es creu que va ser crucificat Sant Pere i s'inspira en els temples circulars clàssics.

Miquel Àngel (1475-1564):

- És una de les grans figures de la història de l'art.
- Destaca com a **escultor, pintor i posteriorment com arquitecte**.
- **Amb ell arrenca el Manierisme** ja que trenca les normes clàssiques amb el seu estil personal.

Miquel Àngel Cúpula de la basílica de Sant Pere del Vaticà (1503-1629), Plaça de Sant Pere, Vaticà.

4.2. Vignola i Palladio

Vignola (1507-1573):

- A més d'arquitecte va ser un dels grans tractadistes del segle XVI.
- Realitzà l'església del Gesù a Roma amb una planta contrareformista basada en una planta de nau única amb capelles entre contraforts.

Il Vignola. Església del Gesù (1568), Roma. Fou el prototip d'església de la companyia de Jesús (ordre de la Contrareforma catòlica). La façana és obra de Giacomo della Porta i seria el tipus més característic de façana barroca més endavant.

Andrea Palladio (1508-1580)

- Constructor de palaus i vil·les.
- Entre les seves obres destaca la Vil·la Capra, coneguda com La Rodonda, prop de Vicenza.

Palladio. Vil·la Capra, anomenada la Rotonda (1551). Vicenza, Itàlia. En ella s'hi reflecteix l'entusiasme per l'antiguitat clàssica de Palladio. Destaca la simetria idèntica per les quatre façanes.

Altres autors a descarregar foren **Sangallo el Jove, Vasari i Zuccari**.

4.3. Arquitectura hispànica

Dins l'arquitectura hispànica podem destacar-hi tres estils o moments:

- Primerament sorgeix l'estil **Plateresc (o Manuelí a Portugal)**:
 - Estil de transició .
 - El seu nom ve donat per la semblança al treball dels argenters amb la seva ornamentació.
 - Gust per l'ús d'elements decoratius com medallons, columnes, grotescos...
 - Alguns exemples en són l'Hospital de la Santa Creu de Toledo, l'escala daurada de la catedral de Burgos o la façana de la Universitat de Salamanca.
- Posteriorment i a partir del segon terç del segle XVI sorgeix un estil amb el nom de **purisme o classicisme**.
 - És un art més unitari i auster que deixa enrere el gust per la decoració per desenvolupar les tècniques renaixentistes.
 - Ús doncs de l'arc de mig punt, voltes de canó, columnes amb ordres clàssics, cúpules sobre petxines...
 - Alguns exemples són: la catedral de Granada de Diego de Siloé o la façana del palau de la Generalitat a Barcelona per Pere Blai.
- Finalment, durant l'últim terç del segle XVI, l'arquitectura renaixentista espanyola queda influenciada per la construcció de l'Escorial inicialment construït com a palau, església i monestir per commemorar la victòria espanyola de Sant Quintí. Els autors foren Jaun Bautista de Toledo (que morí abans de finalitzar l'obra i Juan de Herrera). La construcció de l'edifici dona pas a un nou estil, l'**herrerrià o escorialenc**, marcat per la sobrietat i absència de decoració.

Pere Blai, Façana del Palau de la Generalitat de Catalunya (1597), Barcelona. En ella hi veiem presents els elements típics de l'arquitectura clàssica. A l'esquerra, **Juan de Herrera. Monestir d'El Escorial** (1563-1584). En aquest cas hi destaca el purisme i la manca de decoració típica d'aquest darrer estil.

5.Escultura

Com en el cas de l'arquitectura podem diferenciar dues etapes en el camp de l'escultura:

Escultura classicista

- **Inclinació per la figura humana nua** (influència de la troballa del grup de Laocoont)
- **Rotunditat en el tractament anatòmic.**
- Com en el cas de l'arquitectura, es busca monumentalitat, **grandiositat**.
- **Simplificació dels detalls** ornamentals.

Escultura manierista

- Gran dinamisme dins la tendència clàssica (ex. La forma serpentinada de Giambologna)
- Tendència a la llibertat compositiva (figures innacabades, desproporcions en les figures...)
- L'escultura manierista tendeix a decantar-se per tot allò "sorprenent".

La gran figura de tot aquest període fou **Michel-Angelo Buonarroti (Miquel Àngel)**, que s'inicià en el classicisme per culminar en un estil propi, amb el que inicià el Manierisme.

En el segle XVI, a Espanya, els escultors prenen com a model a Donatello i Miquel Àngel. Com autors destaquen **Bartolomé Ordoñez** (amb el cor i rerecor de la catedral de Barcelona) i **Alonso Berruguete** (cadirat del cor de la catedral de Toledo).

5.1. Miquel Àngel

L'escultor per excel·lència del Cinquecento és Miquel Àngel.

Miquel Àngel (1475-1564):

- **Humanista polifacètic**, poeta, pintor, arquitecte però sobretot escultor.
- Experimenta l'estudi del cos humà, influenciat per la troballa de l'obra Laocoont i els seus fills així com per l'obra de Della Quercia.
- Creà la "**terribilità**". El terme fa referència al fet que l'artista dota a les seves figures d'una força interior a partir de violents escorços, deformacions de les figures...per encapçalar-les a la perspectiva adequada.
- Creà també el concepte de "**non finito**", en el que algunes parts de l'obra treballada i polida contrasten amb superfícies inacabades.
- Defensa un **punt de vista frontal així com el treball d'un sol bloc**.

Miquel Àngel. David (1503), marbre de Carrara. Galleria dell'Accademia, Florència. Fou la seva primera obra important on destaca el contrast del nu amb la tensió i sobredimensió de les mans i el cap. En ell s'hi aprecia l'estudi anatòmic de l'artista així com l'ús del contrapposto clàssic. El tema de David es va convertir en un símbol de la Florència renaixentista com a símbol de pàtria i llibertat. Curiosament fou creat a partir d'un sol bloc de marbre.

Miquel Àngel. Pietat (1498-1500), marbre de Carrara. Sant Pere del Vaticà. Tot i ser una obra de joventut, és una obra mestre del classicisme. Amb composició piramidal tracta el cos de Jesús amb gran realisme alhora que contrasta amb l'idealisme de la Mare de Déu. Amb ella Miquel Àngel inicia el tema de la pietat que abordarà en diferents ocasions en una etapa més madura (Pietat Rondanini). Poder al tractar la temàtica del dolor intentà representar el seu dolor al perdre la mare sent un nen.

Miquel Àngel. Moisès (1515), marbre de Carrar. Sant Pietro in Vincoli, Roma. El Papa Juli II va encarregar a Miquel Àngel el projecte de la seva tomba. Tot i que degut a diverses interrupcions per part del propi Papa, el projecte va quedar sense finalitzar quedant reduït a un monument funerari adossat a Sant Pietro in Vincoli. Del conjunt, hi destaca la figura de Moisès on s'hi aprecia la "terribilità" característica de l'autor. Al projecte inicial també hi pertanyien les escultures dels esclaus.

Miquel Àngel. Pietat Rondanini (1555-1564), marbre de Carrara. Castello Sforzesco, Milà. En una etapa més madura i avançada, Miquel Àngel va enfocar el tema de la pietat de manera més personal. A la dreta, detall dels Esclaus (1513-1536), marbre de Carrar, Galleria dell'Academia, Florència. Tal com deia irònicament el propi Miquel Àngel, *únicament treia el marbre que sobrava... ja que la figura ja era a dins el bloc.*

5.2. Escultors manieristes

Pel que fa l'escultura manierista:

- es decanten per el treball en base a diferents blocs així com un punt de vista multifacial, és a dir, molts punts de vista òptims.
- En general s'allarga el cànon.
- Les figures es retorcen creant una forma serpentinata o helicoïdal.
- Alguns autors a destacar són: **Giambologna**, Cellini o Berruguete...

Giambologna. El rapte de les sabines (1582), marbre. Loggia dei Lanzi, Florència. És una de les obres més representatives del manierisme per les actituds dramàtiques, els cossos sotmesos a tensions forçades (serpentinata) o la composició ascendent amb visió multifacial. A la dreta, **Giambologna, Mercuri (1580), bronze. Museo Nazionale del Bargello, Florència.**

6. Pintura

Pel que fa la pintura del segle XVI destaca el sorgiment de diverses escoles o corrents a seguir:

- L'**estètica classicista** (amb Leonardo, Miquel Àngel i Rafael).
- L'**escola veneciana** (amb Giorgione i Ticià i en amb un estil més manierista Il Veronese i Il Tintoretto).
- La **pintura manierista** italiana (amb Il Parmigianino, Arcimboldi...)

En els apartats posteriors tractarem les característiques i els autors més destacats de cada moment. En general però, la pintura del Cinquecento va consolidar les tècniques emprades en l'etapa anterior (pintura a l'oli, nous suports-tela-, clarobscur...)

Estètica classicista

Alguns dels trets que defineixen la pintura de l'estètica classicista són:

- Domini de la composició.
- Recerca de l'ideal de bellesa física (amb escorços en les figures per dotar-les de força...)
- Utilització de la llum de manera subtil així com la difuminació dels contorns (tècnica de l'sfumato).
- Utilització d'ambients naturals per comptes d'emmarcaments arquitectònics.
- Es qüestiona la perspectiva lineal i s'introdueix l'ús de la perspectiva aèria per part de Leonardo.

Els tres grans artistes d'aquest corrent són: **Leonardo da Vinci, Miquel Àngel i Rafael.**

Escola veneciana

De forma paral·lela, a Venècia s'hi desenvolupa una escola amb diferents trets estètics:

- Venècia passa a ser a finals de segle el segon centre pictòric després de Roma.
- El color passa a ser un mitjà d'expressió que preval sobre el dibuix.
- Pèrdua per tant dels contorns del dibuix.
- Són molt habituals els temes profans i mitològics.
- En les composicions hi trobem detalls de riquesa i luxe. Tenen una visió sensual de la vida.
- Utilització de l'arquitectura classicista com a marc.
- Distorsió de les figures amb situacions forçades en la composició.
- Utilització de punts de fuga fora del quadre o bé amb diversos punts de fuga.

Giorgione i Ticià. Concert campestre (1510-1512), oli sobre tela. Musée du Louvre, París. A la dreta, **Giorgione, la tempesta (1505) oli sobre tela. Galleria dell'Accademia, Venècia.** Els artistes a destacar dins l'escola veneciana són **Giorgione i Ticià**. Dins l'escola però artistes com **Il Veronese i Il Tintoretto** comencen a desenvolupar **trets manieristes**.

Pintura manierista

La pintura manierista descara per:

- Composicions complexes amb escorços forçats, colors arbitraris...
- Allargament de les figures i membres.

Bronzino. Al·legoria del triomf de Venus (1545), oli sobre taula. National Gallery, Londres, on s'aprecien els cànons allargats així com els escorços forçats. A la dreta, **Arcimboldi. La primavera** (1565), oli sobre fusta. Real Academia de Sant Fernando, Madrid. Alguns autors a destacar són: **Il Correggio, Il Parmigianino, Brunnino, Arcimboldo** (materials naturals)

6.1. Leonardo, Miquel Àngel i Rafael

Degut a la importància d'aquest tres artistes en farem un breu esment:

Leonardo da Vinci (1452-1519):

- **Pintor polifacètic** del que se'n conserven poques obres. Destacà en diferents camps de la **ciència i l'art** realitzant diversos textos, estudiant l'anatomia humana...
- A la llarg de la seva vida fa estades en diverses ciutats, fet que li proporciona diferents influències com l'experimentació amb nous pigments.
- Crea la tècnica de l'**sfumato** on els colors passen d'un to a un altre de forma gradual i on els contorns de les figures es difuminen amb les línies i intenten captar l'ambient que l'atmosfera i l'ull humà distorsionen. Leonardo intentà crear diversos plans aplicant colors freds en els plans més allunyats tot difuminant el contorn per reproduir els matisos de l'atmosfera (**perspectiva atmosfèrica**).

Leonardo da Vinci. **Mona Lisa- La Gioconda** , oli sobre tela. Musée du Louvre, Paris. A la dreta, Leonardo da Vinci. **Mare de Deus de les Roques** (1483-1486), oli sobre tela. Musée du Louvre, Paris. En l'obra s'aprecia la tècnica del sfumato així com el tractament que l'autor fa de la llum. A la part inferior, Leonardo da Vinci. **El Sant Sopar** (1495-1498), fresc. Refector de Santa

Maria delle Grazie, Milà.

Miquel Àngel (1475-1564):

- Artista polifacètic que pictòricament destacà per dues obres: la volta de la Capella Sixtina del Vaticà i trenta anys més tard pel mur occidental, darrere l'altar amb el tema del Judici Final.
- En els frescos de la volta s'hi veu la influència de la "terribilità" escultòrica. Les escenes bíbliques representades destaquen pel color intens i la composició clara.
- Pel que fa el mur occidental, un espai unitari, destaca per la temàtica del Judici Final. Les figures reflecteixen el dolor i l'angoixa que patia l'artista en la seva darrera etapa vital.

Miquel Àngel. Llibre del Gènesi (1508-1512). Volta de la capella Sixtina, Sant Pere del Vaticà amb vistes al fons del Judici Final (1534-1541), fresc. L'artista pintà una falsa arquitectura per tal de dividir la volta i poder representat els diferents episodis bíblics. Pel que fa al Judici Final, la pintura prescindeix de les proporcions humanes i la les lleis de la perspectiva dotant als personatges de personalitat pròpia.

Rafael (1483-1520):

- Tot que destaca com arquitecte, Rafael despuntà també en pintura.
- Intentà crear un **model de bellesa ideal** i clàssica amb l'estètica del classicisme. En pintura religiosa destacà per fixar la tipologia de la **madonna**.

Rafael. L'escola d'Atenes (1510-1511), fresc. Estança de la Signatura. Palau del Vaticà. A petició del Papa Juli II, Rafael acceptà l'encàrrec de la decoració pictòrica de les estances del Vaticà (quatre sales). Una de les pintures murals fou l'Escola d'Atenes, una de les grans obres del Renaixement en pintura. A la dreta, **Rafael, Esposori de la Mare de Déu (1504), oli sobre taula.** Pinacoteca di Brera, Milà.

6.2. La pintura del Cinquecento a Europa

A la resta d'Europa l'estètica renaixentista no va arrelar amb tanta força. És així doncs com trobem diferents corrents.

Alemanya:

- A Alemanya destaca la figura de Dürer. Influenciat per l'art italià fou un artista molt interessat en la natura. Intentà trobar un punt d'equilibri entre l'estil gotitzant i les noves aportacions que arribaven d'Itàlia.
- Els representants més rellevants d'aquesta escola van ser:
 - Holbein el Vell i Holben el Jove
 - Cranach el Vell, Brueghel el Vell (als Països Baixos)

Hans Holbein el Jove. Els ambaixadors (1533), oli sobre taula, National Gallery, Londres.

França:

- La pintura francesa va ser influenciada per pintors italians arribats a la Cort de Fontainebleau.
- Recerca d'un estil marcat per una pintura luxosa i sensual.

Segona escola de Fontainebleau. Gabrielle d'Estreés i la duquesa de Villars (1595), oli sobre tela. Musée du Louvre, París. En l'obra s'observa l'intent de plasmar el luxe i la sensualitat de la cort reial.

Pintura als regnes hispans

- Influència de la Contrareforma.
- Temàtiques religioses.
- Influència de pintors estrangers que arriben a la Cort per la decoració de l'Escorial.

- L'arribada d'artistes estrangers com **el Greco** van influenciar pintors locals com Juan de Juanes.

El Greco. L'enterrament del senyor d'Orgaz (1586-1588), oli sobre tela. Església de Santo Tomé, Toledo.

En el següent enllaç podreu realitzar una visita virtual a la capella Sixtina .

[Visita virtual](#)

El següent vídeo és una classe magistral de reforç de continguts sobre la pintura del Quattrocento (per la universitat de la Rioja).

Llistat pàgines web art Renaixment/ Manierisme

- [Galleria degli Uffizi, Museo Nazionale del Bargello, Galleria dell'Accademia de Florència](#)
- [Galleria dell'Accademia de Venècia](#)
- [Museo dell'Opera del Duomo de Florència](#)
- [Musei Vaticani](#)